

2ο Μήνυμα

Οι Κρίσιμες Πτυχές της Καθημερινής Ζωής στην Καλή Γη μετά από την Επιστροφή από την Αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Χρ 4:10, 9:1, 16:8-12, 16-18, 29:10-20,
Β΄ Χρ 20:15-22, 36:22-23

- I. Η ιστορία του λαού του Ισραήλ είναι τύπος που συμβολίζει τους πιστούς της Καινής Διαθήκης και, έτσι, συμβολίζει την εκκλησία—Β΄ Χρ 36:22-23, Α΄ Κορ 10:6, 11.**
- II. Ο Ιούδας μεταφέρθηκε στην αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα λόγω της απιστίας. Έτσι, εκείνοι που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία έπρεπε να είναι πιστοί στον Θεό—Α΄ Χρ 9:1, Α΄ Κορ 4:1-2, 7:25, Β΄ Τιμ 2:13, Απ 17:14:**
- A. Ο Θεός είναι πιστός στην εκπλήρωση της οικονομίας Του και να μας οδηγεί στην οικονομία Του—Θρ 3:23β.
  - B. Ως ο πιστός Θεός, ο Θεός δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό Του. Δεν μπορεί να αρνηθεί, να πάει ενάντια στη δική Του ύπαρξη—Β΄ Τιμ 2:13.
  - Γ. Όταν ο Θεός, με την ιδιότητα Του, αυτή της πιστότητας, κατεργάζεται μέσα μας, ο Θεός γίνεται εμείς, και γινόμαστε Θεός με την ιδιότητα της πιστότητας—Α΄ Κορ 7:25, Β΄ Τιμ 2:13:
    - 1. Ακριβώς όπως ο Θεός δεν μπορεί να αρνηθεί τη δική Του ύπαρξη, αφού έχουμε συγκροτηθεί με Αυτόν, και εμείς δεν μπορούμε να αρνηθούμε τη δική μας ύπαρξη—βλ. Εφ 3:16-17.
    - 2. Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να γίνουμε πιστοί και θα γίνουμε πιστοί οικονόμοι των μυστηρίων του Θεού—Α΄ Κορ 4:1-2.
    - 3. Επειδή είμαστε συγκροτημένοι με τον πιστό Θεό, πρέπει να είμαστε πιστοί σ' Αυτόν. Η ύπαρξή μας, η σύστασή μας, δεν μας επιτρέπει να είμαστε διαφορετικά.
  - Δ. Το να είμαστε πιστοί, αξιόπιστοι, σημαίνει να εκπληρώνουμε τη διαχείριση που ο Κύριος έχει καταλείψει σε μας—Α΄ Κορ 4:1-2, 7:25, Α΄ Τιμ 1:12.
  - E. Όταν ο Κύριος θα έρθει για τη μάχη του Αρμαγεδδώνα, θα είναι ο Κύριος των κυρίων και ο Βασιλιάς των βασιλιάδων, και οι νικητές που είναι μαζί Του θα είναι «κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί»—Απ 17:14, 19:11-21.
- III. Όλοι εκείνοι που επέστρεψαν στην καλή γη από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα είχαν εντολή να γνωρίζουν, να υπακούν, και να λατρεύουν τον Γιαχβέ—Α΄ Χρ 16:8-14:**
- A. Το όνομα «Θεός» υπονοεί τη δύναμη του Θεού και τη σχέση Του με τα πλάσματα. Το όνομα «Γιαχβέ Θεός» υποδηλώνει ότι ο Θεός έχει μια σχέση με τον άνθρωπο.
  - B. Ο Γιαχβέ Θεός δεν είναι μόνο Εκείνος που είναι δυνατός αλλά και Εκείνος που πλησιάζει τον άνθρωπο—Γεν 2:4, 8, 15-16, 18-19, 21-22.
  - Γ. Το όνομα «Γιαχβέ» σημαίνει «Εγώ είμαι αυτό που είμαι», υποδεικνύοντας ότι ο Γιαχβέ είναι ο αυθύπαρκτος και παντοτινός Αιώνιος, ο οποίος ήταν στο παρελθόν, είναι στο παρόν, και θα είναι στο μέλλον για πάντα—Εξ 3:14, Απ 1:4.
  - Δ. Ο Γιαχβέ είναι ο Μοναδικός που είναι—Εβρ 11:6:
    - 1. Αυτός ο Μοναδικός που έχει ύπαρξη είναι ο μέγας «Είμαι». Το ρήμα «είμαι» μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στον Θεό και όχι σε μας.
    - 2. Ο Θεός είναι ο παγκόσμιος «Είμαι» ο γνήσιος ων. Μόνο ο Θεός είναι ο «Εγώ Είμαι». Μόνο ο Θεός υπάρχει.
  - E. «Γιαχβέ» είναι το όνομα του Θεού για ύπαρξη και εκπλήρωση—Γεν 17:1, 28:3, 35:11, Εξ 3:14, 6:6-8.
  - ΣΤ. Επειδή ο Γιαχβέ υπάρχει αιωνίως και επειδή είναι η πραγματικότητα του ρήματος «είμαι», θα εκπληρώσει όλα όσα έχει μιλήσει—Ιω 8:28-29.
  - Z. Στην ανάκτηση του Κυρίου σήμερα, βρισκόμαστε στο στάδιο της εκπλήρωσης. Βιώνουμε τον Θεό ως τον Γιαχβέ, τον μέγα «Ων»—Εξ 3:14-16, Ιω 8:24, 28.

IV. Η επιστροφή των παιδιών του Ισραήλ στην καλή γη υποδηλώνει την επιστροφή των Χριστιανών από τη διαίρεση στη βάση της εκκλησίας, στη βάση της ενότητας—Β΄ Χρ 36:22-23, βλ. Δτ 12:1-32:

- A. Η τοπική βάση της εκκλησίας είναι βασικά η μοναδική ενότητα του Σώματος του Χριστού που εφαρμόζεται στις τοπικές εκκλησίες—Εφ 4:4, Α΄ Κορ 1:2, 12:27.
- B. Σύμφωνα με τη θεία αποκάλυψη στην Καινή Διαθήκη, η βάση της εκκλησίας αποτελείται από τρία κρίσιμα στοιχεία:
  - 1. Το πρώτο στοιχείο της σύστασης της βάσης της εκκλησίας είναι η μοναδική ενότητα του παγκόσμιου Σώματος του Χριστού, η οποία αποκαλείται «η ενότητα του Πνεύματος» (Εφ 4:3)—Είναι η ενότητα για την οποία ο Κύριος προσευχήθηκε στο Ιωάννη 17.
  - 2. Το δεύτερο στοιχείο της βάσης της εκκλησίας είναι η μοναδική βάση της πόλης, μέσα στην οποία μια τοπική εκκλησία καθιερώνεται και υπάρχει—Απ 1:11, Πραξ 14:23, Τιτ 1:5.
  - 3. Το τρίτο στοιχείο της βάσης της εκκλησίας είναι η πραγματικότητα του Πνεύματος της ενότητας, δηλαδή, η πραγματικότητα του Πνεύματος, το οποίο είναι η ζωντανή πραγματικότητα της Θείας Τριάδας—Α΄ Ιω 5:6, Ιω 16:13.
- Γ. Η βάση της εκκλησίας σχετίζεται ουσιαστικά με τη ζωή—Ψλ 133:1, 3, 36:8-9.

V. Στους γιους του Ισραήλ που επέστρεψαν στην καλή γη τους επιβλήθηκε να τηρήσουν τη διαθήκη που ο Θεός έκανε με τον Αβραάμ—Α΄ Χρ 16:15-18, Γεν 15:7-21:

- A. Ο Αβραάμ πίστεψε τον Θεό για την υπόσχεσή Του σχετικά με το σπέρμα, αλλά δεν είχε την πίστη να πιστέψει τον Θεό για την υπόσχεση της καλής γης—Γεν 15:6-8.
- B. Προκειμένου να ενδυναμώσει την πίστη του Αβραάμ, ο Θεός αναγκάστηκε να επιβεβαιώσει την υπόσχεσή Του στον Αβραάμ, καθιερώνοντας μια διαθήκη με αυτόν—Γεν 15:9-21:
  - 1. Η διαθήκη που ο Θεός έκανε με τον Αβραάμ ήταν διαθήκη υπόσχεσης, η οποία θα εκπληρωθεί μέσω της δύναμης του Θεού με τη χάρη Του—Ιω 1:14, 17.
  - 2. Η καινή διαθήκη είναι η συνέχεια αυτής της διαθήκης—Γαλ 3:17, 4:22-26.
- Γ. Ο Θεός έκανε τη διαθήκη Του με τον Αβραάμ μέσω του σταυρωμένου και αναστημένου Χριστού—Γεν 15:9, Ρωμ 6:5-6, 9:
  - 1. Τα τρία είδη των σκοτωμένων βοοειδών υποδηλώνουν τον Χριστό στην ανθρώπινη φύση Του που σταυρώνεται για μας, και τα δύο ζωντανά πουλιά υποδηλώνουν τον Χριστό στη θειότητά Του, ο οποίος είναι ζωντανός και αναστημένος—Γεν 15:9, Ιω 11:25, Απ 1:18.
  - 2. Η δάμαλη ήταν η ειρηνική προσφορά, η κατσικά ήταν προσφορά περί αμαρτίας, και το αρσενικό κριάρι ήταν το ολοκαύτωμα—Γεν 15:9, Λευ 3:1, 4:28, 5:6, 1:10.
  - 3. Στην τυπολογία, η τρυγόνα υποδηλώνει μια ζωή παθημάτων, και το μικρό περιστέρι υποδηλώνει μια ζωή πίστης. Αυτά είναι δύο χαρακτηριστικά της ζωής του Κυρίου επί της γης—Γεν 15:9.
  - 4. Αφού δύο είναι ο αριθμός μαρτυρίας, τα δύο ζωντανά πουλιά μαρτυρούν για τον Χριστό ως Εκείνον που ζει μέσα μας και για μας—Γεν 15:9, Ιω 14:19-20, Γαλ 2:20.

VI. Ως πιστοί στον Χριστό, χρειάζεται να προσφέρουμε προσευχές που εκφράζουν το θέλημα του Θεού και την επιθυμία μας να διευρυνθούν τα προσωπικά μας πνευματικά όρια—Α΄ Χρ 29:10-20, 4:10:

- A. Στο σύμπαν υπάρχουν τρεις θελήσεις: η θεία θέληση, η σατανική θέληση, και η ανθρώπινη θέληση. Ο Θεός θέλει η ανθρώπινη θέληση να ενωθεί με Αυτόν και θέλει ο άνθρωπος να γίνει ένα με Αυτόν ώστε να μπορεί να εκφράζει και να αντηχεί το θέλημά Του πίσω σε Αυτόν, στην προσευχή για την ευδοκία Του—Μτ 6:10, 7:21:
  - 1. Η αληθινή σημασία της προσευχής αποτελείται από τέσσερα βήματα:
    - α. Ο Θεός σκοπεύει να κάνει κάτι σύμφωνα με το θέλημά Του—Μτ 6:10.

- β. Αποκαλύπτει αυτό το θέλημα σε μας μέσω του Πνεύματος για να γνωρίζουμε το θέλημά Του.
- γ. Επιστρέφουμε και αντηχούμε το θέλημά Του πίσω σε Αυτόν μέσω της προσευχής—Ιω 15:7.
- δ. Ο Θεός επιτυγχάνει το έργο Του σύμφωνα με το θέλημά Του—Απ 4:11.
- 2. Μόνο οι προσευχές που ξεκινούν από τον Θεό και αντηχούν ό,τι έχει ξεκινήσει, έχουν κάποια πνευματική αξία. Πρέπει να μάθουμε να προσευχόμαστε αυτό το είδος προσευχής—Εφ 6:18, Α΄ Ιω 5:14-16α.
- B. Ο Ιαβής επικαλέστηκε τον Θεό για να διευρύνει τα όρια του. Η διεύρυνση των ορίων της καλής γης στην προσευχή του υποδηλώνει τη διεύρυνση των ορίων της καρποφορίας του Χριστού και της απόλαυσης του Χριστού, ο οποίος είναι η πραγματικότητα της καλής γης—Α΄ Χρ 4:10, βλ. Φιλ 3:8-14.

VII. Από το Β΄ Χρονικών 20:15-22 μπορούμε να μάθουμε πώς να συμπλεκόμαστε σε πόλεμο, δοξάζοντας τον Κύριο:

- A. Στο Β΄ Χρονικών 20:15 ο Γιαχβέ είπε στον Βασιλιά Ιωσαφάτ, «Μη φοβάστε εσείς, ούτε να τρομάζετε από το πρόσωπο αυτού τού μεγάλου πλήθους· επειδή, η μάχη δεν είναι δική σας, αλλά του Θεού», και στο εδάφιο 17α, «Σ' αυτή τη μάχη δεν θα πολεμήσετε εσείς»:
  - 1. Πολλοί από τους υπηρέτες δόξασαν τον Γιαχβέ τον Θεό του Ισραήλ με υψωμένη φωνή σε υπερβολικό βαθμό—Β΄ Χρ 20:19.
  - 2. Όταν άρχισαν να ψάλλουν και να δοξάζουν, ο Γιαχβέ έστησε ενέδρες εναντίον των εχθρών και χτυπήθηκαν—Β΄ Χρ 20:22.
- B. Η δοξολογία είναι το υψηλότερο έργο που εκτελείται από τα παιδιά του Θεού—Ψλ 119:164, Εβρ 13:15:
  - 1. Η υψηλότερη έκφραση της πνευματικής ζωής ενός αγίου είναι η δοξολογία του στον Θεό—Ψλ 146:2, Εβρ 13:15, Απ 5:9-13, 19:1-6:
    - α. Η Χριστιανική ζωή ανυψώνεται μέσω της δοξολογίας—Πραξ 16:19-34.
    - β. Το να δοξάζουμε σημαίνει να υπερβαίνουμε τα πάντα για να αγγίζουμε τον Κύριο—Απ 14:1-3, 15:2-4.
  - 2. Η πνευματική νίκη δεν εξαρτάται από τον πόλεμο—εξαρτάται από την δοξολογία—Β΄ Χρ 20:20-22.
- Γ. Στην εκκλησιαστική ζωή και στην προσωπική μας ζωή, χρειάζεται να προσφέρουμε την ολοκληρωμένη δοξολογία στον Θεό—Ψλ 22:22β, Εβρ 2:12β.
- Δ. Μέσω του Χριστού, τον οποίο έχουμε βιώσει και απολαύσει, χρειάζεται να προσφέρουμε θυσία αινέσεως διαπαντός στον Θεό—Εβρ 13:15.
- Ε. «Θα σε αινώ, Κύριε ο Θεός μου, με όλη την καρδιά μου, και θα δοξάζω το όνομά σου στον αιώνα»—Ψλ 86:12.